

Ney İle Baston

– Afet Kırat · 03 Mayıs 2013

***Ey baston, söyle bana neden büküktür boynun

***Sakın inkâr eyleme ele verdi bakışın.

***Sırrınla yanan kuşu saklamaz oldu koynun

***Maharetle işlenen kan ağlıyor nakışın.

Küçücük bir tohumken yaşlı toprak ananın
Sevgisiyle beslenen sevdalı abanozum
Elbet boynum bükülür budur benim son kozum.
Anladım ki görülmez içi aşkla yananın
Yıllarca çırpınarak dağı delse fıganı
Çilelerle doldurur geçmek bilmez zamanı.

Aevli bağrıların ateşiyle kavrulan
Sızılarla ıslanan Hakk'a haykıran neysin
Baş üstünde yerin var imrendiğim tek şeysin.
Sevdasının gücüyle gökyüzüne savrulan
Vuslata ermek için yükselen bu feryadı
Sahiplenmek değil mi bir bastonun muradı?

Yer ettin gönüllerin en gizli dergâhında
Bense çamur içinde desteğim adımlara
Tek isteğim arada çıksam kaldırımlara.
Neler neler gizlidir duyulmayan ahında
Nasıl bükülmez boynu bu perişan bastonun
Benim gibi yıpranmak olmaz ki senin sonun.

Boynum Hakk'a büküktür hizmetim âdemlere
Ayağım yerdeyken de başım göğe uzanır
Atılsam da köşeye sanma baston utanır.
Mahkûmum kirlenmeye ve geçen tüm demlere
İşte ondan ağlıyor üstümdeki nakışım
Sürünürken yerlerde göğü tarar bakışım.

Özü aynı olsa da bilirim ki kaderdir

Kimisi sürünürken kimisi de baş tacı
Kıskançlık deme sakın kabullenmek çok acı.
Belki sadece hasret belki hüznün kederdir
Şikâyet sanma sakın bu halime razıyım
Fazlasında gözüm yok çünkü mütevazıyım.